

добра домакиня, здрава и спретната стопанка. Въ готварницата, въ пруста и въ всички стаи чистотата и наредбата е въ най-голѣма изправностъ. Многобройни стари и нови нѣща, събирани отъ дѣди и баби, стоятъ наредени по своитѣ мѣста съ такава точностъ, съ каквато кехлибаренитѣ зрѣнца се движатъ въ бреницата. Погледа на посетителя пада върху иконата Св. Богородица, сложена въ иконъ-стасъ съ позлатени кржжила. А около тѣхъ — вѣнецъ отъ всѣкакви билки и приятни миризливи цвѣтя. Кандилото вѣчно блещука. До иконъ-стаса виси на стената единъ ликъ съ корона на глава, а подъ него двуглавъ орелъ. Това е образа на руския царь Николай I, отъ когото българитѣ очаквали освобождението си. Майката, баба Сжба, когато отсъжтствувалъ бащата отъ дома, свиквала децата на молитва предъ иконата и показвала съ страхопочитание образа на руския царь.

За това нѣщо поетътъ Вазовъ пише:

Бѣхъ малъкъ азъ, но йоше помня:
въ стаята ни бедна, скромна
висѣше образъ завехтѣлъ
до Божията света икона.
Надъ него имаше корона,
подъ него пѣкъ — двуглавъ орелъ.

И често майка ни тогази
ме вдигаше да видя ази
отблизу този ликъ светъ и старъ
и нѣжно думаше ми: чадо,
цѣлуни този хубавъ дядо,
цѣлуни *българския царь!*

И отъ тогазъ го азъ обикнахъ.
Кога на възрастъ попристигнахъ,
отъ моя тейко азъ узнахъ,
че рускиятъ царь ролѣй се съ нази,
че турцитѣ гони, мрази,
че той ще ни спаси отъ тѣхъ.

По-нататъкъ посетителтъ влиза въ гостната широка и свѣтла стая; тъкмо по срѣдата на стаята, постлана